

DM i SEGELFLYG - 1993.

(.....eller går det att vinna över en LS 6 eller Ventus med en gammal PIK?)

Lördagen den 3/7 drog vi iväg på DM, som denna gång gick av stapeln i Dala-Järna. Vi i det här fallet var Bosse Vikström med familj och undertecknad med farsgubben som del i hämtlaget. Hasse Forsman skulle också komma och hjälpa till, men han kom senare med tåget. Resan gick utan missöden, och vi anlände Söndag förmiddag efter 96 långa mil. Ingen flygning den dagen för min del, men Bosse gjorde en uppvärmningsstart, och fick dessutom flyga lite våg!

Måndag: Tävlingsledaren Kjell Dalsheim utlyser tävlingsdag. Vädret är mycket labilt, men vi ställer ändå upp för start. Stora Cb växer upp efter första benet, och till sist avblåste Kjell tävlingsdagen.

Tisdag: Vädret ser lovande ut och Kjell lägger två triangelbanor, 256,6km för klubbklassen och 328,5 för std/15. Det visar sig att vädret blir bra med stig på mellan 3-5 m/s. Tyvärr tvingas jag flyga utan elvario och tidvis också utan radio p.g.a. dåligt batteri. Bosses computer visar en snittfart till första brytpunkten på 120 km/h. Efter lite strul vid andra brytpunkten, och nära att få landa i Ludvika kommer jag runt till sist med 81 km/h, Bosse med 89 km/h. Vinner gör Ronny Eriksson med 114 km/h.

Onsdag: Tävlingsdag med fyrpunktsbana på 170,1 km för std/15 och 137,5 för klubb. Knepiggt väder men inget regn lovar meteorologen. Flygningen går hyfsat till sista brytpunkt i Nås, bara 12 km kvar. Fotar på 1000 m !!!, men vad finns mot Dala-Järna? Jo, ett jätte Cb som naturligtvis behagar att dumpa allt vatten det har. Försöker att runda det men lyckas inte, och alla vet väl hur en PIK går i regn. Tvingas landa i Nås. Bosse går runt med 79 km/h, och Ronny vinner med 96 km/h.

Torsdag: Återigen en fyrpunktsbana på 253,0 km, och fint väder. Jag får lite problem med navigeringen mellan 1:a och 2:a brytpunkt, men det löser sig. Efter Ludvika (2:a brp) får jag veckans värsting stig med upp till 6 m/s. Vädret kryar på sig och vi bränner mot nästa brytpunkt som är Norberg. Det stiger överallt. På hemmvägen i höjd med Ludvika är det slut på det roliga. Plötsligt flakar allt ut och efter långt kämpande måste jag landa i Borlänge. Bosse kom runt med 73 km/h. Vinnare? Ja, Ronny förstås med 96 km/h.

Fredag och Lördag ingen flygning p.g.a. regn och allmänt dåligt väder.

Söndag: 172,2 km fyrpunktsbana i väldigt tveksamt väder. Svag termik upp till 1200m. Efter brickspel kom vi i luften och så sakteliga iväg. Andra brytpunkt rundar jag på 1200m, och glider iväg på bästa glidtal mot Gagnäf för sista brytpunkt. Under dessa 30 km är det kav lugnt i luften, inte en enda rörelse. Kommer fram på ungefär 400m, och får syn på ett par flygplan som kurvar, bl.a. Bosse. Upp igen till 1200m, fotar och börjar en svettig finalglidning på ca 40 km mot Dala-Järna. Kollar höjden noga hela tiden och når fram på ca 200m, allt enligt tabellen givetvis. Totalsegraren Ronny Eriksson vinner igen med 79 km/h, och jag går in på en glädjande 2:a plats med 63 km/h. Bosse 6:a med 51 km/h.

Därmed skulle det vara bevisat att det går att slå LS6 och Ventus med gamla PIK:ar

Ola E.